

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 653/2026
04.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владана Мијаиловића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К 708/25 од 16.12.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 121/26 од 19.03.2026. године, у седници већа одржаној дана 04.06.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владана Мијаиловића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К 708/25 од 16.12.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 121/26 од 19.03.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу К 708/25 од 16.12.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 25.07.2025. године, па надаље.

Према окривљеном је, на основу одредбе члана 84. Кривичног законика, изречена мера безбедности обавезно лечење алкохоличара, која мера ће трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од изречене казне затвора, а која ће се извршити у заводу за извршење казне затвора или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи, а време проведено у установи за лечење урачунава се у казну затвора.

Истом пресудом обавезан је окривљени да суду на име паушала плати износ од 7.000,00 динара, као и трошкове кривичног поступка у износу од 8.721,86 динара, а ОЈТ у Шапцу на име трошкова кривичног поступка износ од 53.883,26 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 121/26 од 19.03.2026. године усвајањем жалбе ОЈТ у Шапцу преиначена је пресуда Основног суда у Шапцу К 708/25 од 16.12.2025. године, у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљени АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 2 (две) године, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда је у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Владан Мијаиловић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и повреде члана 31. став 1. и 3. Устава РС, са предлогом да Врховни суд утврди да је поднети захтев основан, укине побијане пресуде и утврди повреду Устава и закона на штету окривљеног.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је недозвољен, док у односу на повреду одредбе члана 31. став 1. и 3. Устава РС, нема прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1.), што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) подразумева опредељење одређене повреде закона због које окривљени, преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек (члан 485. став 4. ЗКП) и образложење у чему се конкретно састоји повреда закона истакнута у захтеву, а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Када се захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП - због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у поступку пред првостепеним и пред апелационим односно жалбеним судом.

Обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Одредбом члана 489. став 1. ЗКП прописано је да Врховни суд испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном одношењу у оквиру разлога

(члан 485. став 1. ЗКП), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости и стога није овлашћен да по службеној дужности оцењује коју конкретно повреду закона или други разлог је бранилац имао у виду приликом подношења захтева.

У конкретном случају, бранилац окривљеног, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, само формално, истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца, али у захтеву не опредељује у чему се истакнута повреда закона конкретно састоји, већ из захтева произилази да бранилац не проблематизује примену кривичног закона у побијаним пресудама, него оспорава основаност одлука о притвору донетих током поступка и њихово образложење, указујући да услови за продужење притвора нису били преиспитивани у складу са законом и у законом прописаним роковима, услед чега је притвор према окривљеном неоправдано дуго трајао. Стога, ови наводи од стране Врховног суда нису разматрани будући да се односе на решења о притвору донета током поступка, а не на правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет.

Како, дакле, наведена повреда закона, по питању да ли је на кривично дело које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити – из члана 439. тачка 2. ЗКП, супротно одредби члана 484. ЗКП, није конкретизована, а Врховни суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости, везан разлозима, те делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП, то суд одлучујући о захтеву за заштиту законитости, уколико разлози повреде закона нису изричито наведени, нема законских овлашћења да по службеној дужности тумачи и оцењује о којој се повреди закона ради, због чега је поднети захтев браниоца окривљеног АА, у односу на ову повреду закона, одбачен јер нема прописан садржај.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног нема прописан садржај ни у делу у коме бранилац указује на повреду права окривљеног на ограничено трајање притвора, гарантованог чланом 31. став 1. и 3. Устава РС, као ни у делу у коме, позивајући се на околности које се односе на повређивање окривљеног током боравка у притвору и његово здравствено стање након оперативног лечења, указује на наводну повреду других Уставом гарантованих права, и то права на живот и личну безбедност.

Ово стога што, када се захтев за заштиту законитости подноси због повреде или ускраћивања људских права и слобода (члан 485. став 1. тачка 3) ЗКП), према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев се мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људских права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, која су зајамчена Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима.

Како бранилац окривљеног уз захтев за заштиту законитости није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права која се односи на окривљеног или другог

учесника у поступку, то је захтев браниоца и у оному на ове повреде одбачен јер нема прописан садржај.

У осталом делу, у коме бранилац истиче да се побијане пресуде заснивају искључиво на налазу и мишљењу вештака који је недоречен, јер су оштећена и сведок ускратили своје исказе, услед чега није било довољно доказа за осуђујућу пресуду, захтев браниоца окривљеног одбачен је као недозвољен, будући да таквим наводима бранилац суштински оспорава правилност утврђеног чињеничног стања и оцену изведених доказа од стране нижестепених судова, односно указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП, која у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог због којег је окривљеном преко браниоца дозвољено подношење овог ванредног правног лека.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у вези члана 484. ЗКП у односу на део захтева који нема прописан садржај, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у односу на део захтева који је оцењен недозвољеним, донета је одлука као у изреци решења.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић